

Félálom

tengeralatti busz az elsüllyedt falak
hússzín torlaszain át
egyre mélyebbé hamvad MCHETA DZSVÁRI fönn
elforduló hátad dereng a sziklák késővöröse
és falvak közt a jelenlét alámerül
elalvók lüktető kézfejen

bivalycsordák és romkertek után
válladon algák üledéke üt az óra
URARTU földmély rögei és öleden
süllyed emelkedik a szerpentin fekete fák
PIROSZVELI és RUSZTAMANI lenn a hágó hadi úton
köldöködön fordul az égbolt oszmán holdkaréj

(Tbiliszi, 1975)

Jelenet

„... valami mást; mindig ugyanazt.”
(Tandori Dezső)

utak merülnek hallani
a földet feloldják a fák

a baljós könyvben senkisem lapoz

egyre közelebb a hóhatárhoz
levetkezel

hallgatod
Palestrina fekete kórusait

állsz a tükörben
hátad mögött
porfényben a tárgyak

elragadnak és visszalöknek
az ünnepek ragacsos áramai

egy gyufa lángja delel arcodon
de melyik évből

város és égtáj ismeretlen

Tükör-gyakorlatok

„Zsákodban ne legyen kétféle kő súly”
(Deuteronomium)

I.

*a falakban sirályok éneke
lélek előtted utánad
folyópart iszapágyán elindulni
védtelen perceiddé
együtt-merülő arcunk
mindig későn mindig korán
a tűz folytonos lobogása
éjszaka megnyíló tárnák
beszéde*

II.

*elégiák denevérszárnya
nélküled
igazítod zenező-maszkjaid
nemtelenné távolodol
holló-határtalanba:
állsz húszévesen
az ázott-kutyaszőr-szagú
uszodában
egy korszak fekete gyökerei közt*

III.

*zenezóban roppanó csigolyák
én értelen
az alkohol beszél
arcomnak szegzett állatarcok
a nyakszirt táján duzzanat
idegen sugár
a vérhálós szemekben*

IV. [MADRIGÁL]

*az utak Ariadné
a fában alvó hegedű
az arckrátérek mélyülő
szavak és szádban mennyi hó
világosság visszfénye honnan
derekad mézarany edénye
évekből összerakható üresség*